

F. t. l. vedr. strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

Efter rammeafgørelsens artikel 5, stk. 3, vil fuldbyrdelsesstaten i alle andre tilfælde end de i artikel 5, stk. 1, nævnte fortsat kunne nægte at fuldbyrde en afgørelse med henvisning til, at den handling, der ligger til grund for afgørelsen, ikke er strafbar i fuldbyrdelsesstaten (kravet om dobbelt strafbarhed).

Som nævnt ovenfor, pkt. 3.3.2, har kravet om dobbelt strafbarhed længe været et grundlæggende princip i dansk strafferet. I forhold til de stater, der har ratificeret 1970-konventionen, er Danmark endvidere efter den gældende ordning forpligtet til at opretholde kravet.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør lovforslaget derfor udformes således, at muligheden for at stille krav om dobbelt strafbarhed også i denne sammenhæng udnyttes. Lovforslaget indeholder derfor i § 19, stk. 2, en bestemmelse, hvorefter det er en betingelse for fuldbyrdelse af en afgørelse uden for positiv-listen, at den handling, som afgørelsen vedrører, ligeledes er strafbar efter dansk ret.

Med hensyn til kravet om dobbelt strafbarhed, som ifølge lovforslaget skal gælde i forbindelse med handlinger, der ikke er omfattet af positiv-listen, fremgår det af rammeafgørelsens artikel 5, stk. 3, at dette skal administreres fleksibelt, således at kravet anses for opfyldt, hvis de handlinger, som efterforskningen vedrører, helt eller delvis svarer til en lovovertrædelse i den anmodede medlemsstat. Dette indebærer, at det vil være tilstrækkeligt, for at kravet om dobbelt strafbarhed må anses for opfyldt, at den handling, der ligger til grund for afgørelsen – uanset den retlige beskrivelse – vedrører en handling, som ligeledes efter dansk ret ville være strafbar, hvis handlingen havde fundet sted her i landet. Dette må ligeledes antages at indebære, at fuldbyrdelse af en afgørelse om bødestraf ikke kan afslås med henvisning til kravet om dobbelt strafbarhed med den begrundelse, at dansk lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme type regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som lovgivningen i den stat, hvor bødestraffen er pålagt, uanset at rammeafgørelsen om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse af bødestrafte ikke som de øvrige to rammeafgørelser, der er omhandlet i dette lovforslag, indeholder en udtrykkelig bestemmelse herom.

4.3.3 Andre afslagsgrunde

Rammeafgørelsen indeholder i artikel 7 regler om, i hvilke tilfælde fuldbyrdelsesstaten vil kunne afslå at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om bødestraf fra

en anden EU-medlemsstat. Afslag med henvisning til kravet om dobbelt strafbarhed er beskrevet ovenfor.

Der er tale om fakultative afslagsgrunde, som medlemsstaterne kan vælge at udnytte.

Den europæiske konvention af 28. maj 1970 om straffedommes internationale retsvirkninger indeholder ud over forpligtelsen til afslag, hvor kravet om dobbelt strafbarhed ikke er opfyldt, som nævnt ovenfor også en række andre muligheder for at afslå fuldbyrdelse. Konventionen er inkorporeret i dansk ret ved en henvisning i lov af 4. juni 1986 om international fuldbyrdelse af straf mv. Denne lov foreskriver ikke en forpligtelse for domstolene til at udnytte de pågældende afslagsgrunde. Det er således som udgangspunkt op til domstolene at vurdere, hvorvidt der skal gives afslag af de opregnede grunde. Domstolene skal imidlertid påse, at anden dansk lovgivning (om f.eks. forældelse eller den kriminelle lavalder) ikke er til hinder for fuldbyrdelse.

Justitsministeriet foreslår hovedparten af afslagsgrundene indsat i lovforslaget som ufravigelige, se nærmere nedenfor under hver enkelt afslagsgrund. Det skyldes, at der er tale om områder, hvor det allerede følger af dansk ret, at der skal gives afslag på fuldbyrdelse. I visse tilfælde skal udstedelsesstaten dog høres, inden der træffes beslutning om afslag. De tilfælde, hvor de danske myndigheder skal afslå at fuldbyrde en afgørelse om bødestraf, fremgår – ud over af lovforslagets § 19, stk. 2, jf. ovenfor – af § 20, mens tilfælde, hvor de danske myndigheder kan afslå at fuldbyrde en afgørelse om bødestraf, fremgår af § 21.

4.3.3.1 Princippet om dobbelt strafforfølgning (*ne bis in idem*)

Det følger af rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2, litra a, at der kan gives afslag, hvis der er truffet afgørelse vedrørende den dømte for de samme handlinger i fuldbyrdelsesstaten eller i en anden stat end udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten, og denne afgørelse i sidstnævnte tilfælde er fuldbyrdet.

Denne afslagsgrund refererer til forbuddet mod dobbelt strafforfølgning (*ne bis in idem*).

Straffelovens § 10 a bygger i sin nuværende affattelse på 1970-konventionen, hvorefter Danmark er forpligtet til at afslå anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser, der er omfattet af konventionen, hvis det vil være i strid med princippet om *ne bis in idem*, som defineret i konventionens afsnit III, kapitel 1.

§ 10 a fastslår, at en person, over for hvem der er afsagt en straffedom i den stat, hvor handlingen er begået, eller en dom, der er omfattet af den europæiske